

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 października 1959 r.

w sprawie zezwolenia dla rzeczników patentowych na niektóre czynności obrotu wartościami dewizowymi.

Na podstawie art. 10 ust. 1 w związku z art. 19 ust. 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zezwala się rzecznikom patentowym wpisanym na listę rzeczników patentowych na zawieranie umów z cudzoziemcami dewizowymi o świadczenie usług określonych zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 14 czerwca 1958 r. w sprawie opłat za czynności rzeczników patentowych (Monitor Polski Nr 50, poz. 294), na warunkach określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. Umowy rzeczników patentowych z cudzoziemcami dewizowymi o usługi związane z ochroną za granicą wynalazków i wzorów oraz znaków towarowych na zlecenie krajowców dewizowych mogą być zawierane, jeżeli:

- 1) uzyskanie ochrony za granicą wynalazków i wzorów uznane zostało za celowe przez Urząd Patentowy PRL, znaków zaś towarowych przez Ministerstwo Handlu Zagranicznego,
- 2) zlecenie na dokonanie ochrony za granicą wynalazków, wzorów lub znaków towarowych udzielone zostało rzecznikowi patentowemu przez jednostkę posiadającą odpowiednie środki w planie dewizowym bądź — za zgodą Urzędu Patentowego PRL i w ciężar jego planu dewizowego — przez inną jednostkę (osobę).

§ 3. Zaspokojenie należności z tytułu honorariów, opłat i kosztów przewidzianych w umowach o usługi związane z ochroną w kraju wynalazków i wzorów oraz znaków towarowych na zlecenie cudzoziemców dewizowych następuje:

- 1) w zagranicznych środkach płatniczych z zastrzeżeniem przekazania ich za pośrednictwem Narodowego Banku Polskiego, Banku Handlowego w Warszawie S. A. lub Banku Polska Kasa Opieki bądź

- 2) w złotych płatnych z zagranicznego wolnego rachunku zleceniodawcy, zasilanego wolnymi dewizami lub walutą kraju zleceniodawcy.

§ 4. Ustalenie lub przyjęcie zaspokojenia należności z tytułów wymienionych w § 3 w sposób inny niż przewidziany w tym paragrafie wymaga osobnego zezwolenia dewizowego.

§ 5. 1. Zezwala się rzecznikom patentowym na wykładanie za dających zlecenie cudzoziemców dewizowych, działających za pośrednictwem zagranicznych rzeczników patentowych własnych pieniędzy na koszty i opłaty związane z prowadzeniem spraw tych cudzoziemców, pod warunkiem, że:

- 1) suma kwot wyłożonych w jednej sprawie nie przekroczy zł 5.000,
- 2) otrzymanie zaliczki z zagranicy na koszty i opłaty nie jest możliwe w terminie, którego niedotrzymanie w postępowaniu o ochronę wynalazków i wzorów oraz znaków towarowych pociągnęłoby szkodę dla dającego zlecenie.

2. Należność przypadająca od dającego zlecenie z tytułu wyłączonej za niego sumy powinna być zrealizowana w terminie 6 miesięcy, licząc od dnia wyłączenia, w sposób zgodny z przepisami § 3.

§ 6. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 1954 r. w sprawie zezwolenia na dokonywanie przez Kolegium Rzeczników Patentowych niektórych czynności obrotu wartościami dewizowymi.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole